

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 493/2011**z dnia 5 kwietnia 2011 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 377/2004 w sprawie utworzenia sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 79 ust. 2 lit. c) i art. 74,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 377/2004 ⁽²⁾ przewiduje obowiązek ustanowienia form współpracy między oficerami łącznikowymi ds. imigracji państw członkowskich, celów takiej współpracy, funkcji i właściwych kwalifikacji takich oficerów łącznikowych, a także ich obowiązków w stosunku do kraju przyjmującego oraz wysyłającego państwa członkowskiego.
- (2) Decyzja Rady 2005/267/WE ⁽³⁾ ustanawia bezpieczną, internetową sieć informowania i koordynacji dla służb imigracyjnych państw członkowskich, odpowiedzialnych za zarządzanie przepływami migracyjnymi, służącą wymianie informacji dotyczących nietypowych przepływów migracyjnych, przypadków nielegalnego wjazdu lub imigracji oraz odsyłania osób przebywających nielegalnie. Na mocy tej decyzji do elementów biorących udział w wymianie informacji mają również należeć sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji.
- (3) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 ⁽⁴⁾ ustanowiło Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Frontex). Frontex przygotowuje analizy o charakterze ogólnym oraz analizy ryzyka, dostosowane do określonych potrzeb, które mają być przedkładane Radzie i Komisji.
- (4) Oficerowie łącznikowi ds. imigracji mają zbierać informacje dotyczące nielegalnej imigracji, do wykorzystania na poziomie operacyjnym albo na poziomie strategicznym, albo na obu poziomach. Informacje takie mogłyby w znaczny sposób przyczynić się do realizacji zadań Fronteksu w zakresie analizy ryzyka; w tym celu należy zacieśnić współpracę między różnymi sieciami oficerów łącznikowych ds. imigracji a Fronteksem.
- (5) Wszystkie państwa członkowskie powinny móc inicjować w razie potrzeby posiedzenia między oficerami łącznikowymi ds. imigracji oddelegowanymi do danego kraju trzeciego lub regionu w celu wzmocnienia współpracy między nimi. W posiedzeniach tych powinni uczestniczyć przedstawiciele Komisji i Fronteksu. Należy umożliwić zapraszanie innych podmiotów i organów, takich jak Europejski Urząd Wsparcia ds. Polityki Azylowej i Biuro Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców.
- (6) Decyzją nr 574/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾ ustanowiono na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. Fundusz Granic Zewnętrznych jako część programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”, aby przyczynić się do rozwoju przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz stosowania zasady solidarności między państwami członkowskimi. Należy umożliwić wykorzystywanie środków dostępnych w ramach Funduszu Granic Zewnętrznych w celu wsparcia działań organizowanych przez służby konsularne i inne służby państw członkowskich w państwach trzecich, a także wzmocnienia zdolności operacyjnych różnych sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji, a tym samym wspierania skuteczniejszej współpracy między państwami członkowskimi za pośrednictwem tych sieci.
- (7) Parlament Europejski, Rada i Komisja powinny być regularnie informowane o działalności sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji w poszczególnych krajach lub regionach o szczególnym znaczeniu dla Unii i o sytuacji w tych krajach lub regionach w zakresie nielegalnej imigracji. Wybór poszczególnych krajów lub regionów o szczególnym znaczeniu dla Unii powinien opierać się na obiektywnych wskaźnikach migracji, takich jak statystyki dotyczące nielegalnej imigracji oraz analiza ryzyka i inne stosowne informacje lub sprawozdania opracowane przez Frontex i Europejski Urząd Wsparcia ds. Polityki Azylowej, a także uwzględniać ogólnounijną politykę stosunków zewnętrznych.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 14 marca 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 64 z 2.3.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 83 z 1.4.2005, s. 48.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 22.

- (8) Rozporządzenie (WE) nr 377/2004 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione.
- (9) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie dostosowanie obecnych przepisów unijnych dotyczących tworzenia i funkcjonowania sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji, aby uwzględnić zmiany w prawie Unii i praktyczne doświadczenia nabyte w tym kontekście, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (10) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i pozostaje zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz odzwierciedlonymi w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, zgodnie z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (11) Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z art. 5 ust. 1 Protokołu w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz art. 8 ust. 2 decyzji Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącej wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽¹⁾.
- (12) Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do Irlandii zgodnie z art. 5 ust. 1 Protokołu w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz art. 6 ust. 2 decyzji Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącej wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽²⁾.
- (13) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.
- (14) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽³⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A i E decyzji Rady 1999/437/WE ⁽⁴⁾ w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy.
- (15) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁵⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A i E decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁶⁾.
- (16) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu podpisanego między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A i E decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/261/WE ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany

W rozporządzeniu (WE) nr 377/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 skreśla się zdanie drugie;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, zostaną udostępnione w ramach bezpiecznej internetowej sieci informowania i koordynacji dla służb imigracyjnych państw członkowskich ustanowionej decyzją Rady 2005/267/WE (*) („ICONet”) w sekcji poświęconej sieciom oficerów łącznikowych ds. imigracji. Komisja przekazuje również te informacje Radzie.

(*) Dz.U. L 83 z 1.4.2005, s. 48.”;

2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— wymieniają informacje i doświadczenia, w szczególności podczas posiedzeń oraz za pośrednictwem sieci ICONet,

— w stosownych przypadkach wymieniają informacje na temat doświadczeń dotyczących dostępu do ochrony przez osoby ubiegające się o azyl;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przedstawiciele Komisji i Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Frontex) ustanowionej na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2004 (*) mogą uczestniczyć w posiedzeniach organizowanych w ramach sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji, jednakże jeżeli wymagają tego względy operacyjne, posiedzenia mogą odbywać się bez udziału tych przedstawicieli. W stosownych przypadkach mogą również zostać zaproszone inne podmioty i organy.

(*) Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwo członkowskie sprawujące Prezydencję Rady Unii Europejskiej przejmuje inicjatywę w zwoływaniu takich posiedzeń. Jeżeli państwo członkowskie sprawujące Prezydencję nie jest reprezentowane w danym kraju lub regionie, inicjatywę zwołania posiedzenia przejmuje państwo członkowskie pełniące funkcję państwa sprawującego Prezydencję. Posiedzenia takie mogą się również odbywać z inicjatywy innych państw członkowskich.”;

3) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Państwo członkowskie sprawujące Prezydencję Rady Unii Europejskiej lub, jeżeli to państwo członkowskie nie jest reprezentowane w danym kraju lub regionie, państwo członkowskie pełniące funkcję państwa sprawującego Prezydencję, sporządza do końca każdego semestru sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie działań sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji w poszczególnych krajach lub regionach o szczególnym znaczeniu dla Unii, a także w sprawie sytuacji w tych krajach lub regionach w kwestiach dotyczących nielegalnej imigracji, uwzględniając wszystkie stosowne aspekty, w tym prawa człowieka. Wybór poszczególnych krajów lub regionów o szczególnym znaczeniu dla Unii, po konsultacjach z państwami członkowskimi i Komisją, opiera się na obiektywnych wskaźnikach migracji, takich jak statystyki dotyczące nielegalnej imigracji oraz analiza ryzyka i inne istotne informacje lub sprawozdania opracowane przez Frontex i Europejski Urząd Wsparcia ds. Polityki Azylowej, a także uwzględnia ogólnounijną politykę stosunków zewnętrznych.

2. Sprawozdania państwa członkowskiego, o których mowa w ust. 1, sporządza się zgodnie z wzorem i formatem ustanowionym decyzją Komisji 2005/687/WE z dnia 29 września 2005 r. w sprawie formatu sprawozdania z działalności sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji oraz na temat sytuacji w państwie przyjmującym w kwestiach dotyczących nielegalnej imigracji (*). W sprawozdaniu określa się stosowne kryteria wyboru.

3. Na podstawie sprawozdań państwa członkowskiego, o których mowa w ust. 1, uwzględniając w stosownych przypadkach aspekty praw człowieka, Komisja co roku przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie podsumowanie faktów oraz, w stosownych przypadkach, zalecenia dotyczące rozwoju sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji.

(*) Dz.U. L 264 z 8.10.2005, s. 8.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 5 kwietnia 2011 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

GYŐRI E.
Przewodniczący
